

[Forsyningsministeren.]

er en teknisk Opgave, der skal løses. Det væsentlige ved denne Opgave er ikke det at skaffe Valuta til at købe Olien for, for det gik endda nok.

Saa nævnte Hr. Tholstrup ...

Første Næstformand (Arnth Jensen): Det ærede Medlem Hr. Tholstrup!

Forsyningsministeren (Axel Kristensen): Aarsagen til denne tilsyneladende Udhøflighed er, at vi plejer at diskutere saa godt, naar vi ikke staar paa Talerstolen.

Naa, men det ærede Medlem Hr. Tholstrup nævnte, at vi skulde interessere os for Transport af Tørv, og det skal vi ogsaa. Det er netop under Hensyn dertil, at man gaar ind for at faa samlet store Lagre af Brunkul, idet disse kan taale Oplagring, hvorimod Tørvene skal transporteres straks. Der vil ogsaa fra Regeringens Side blive søgt fremskaffet Midler til at støtte Aabningen af nye Brunkulsejer. Mange vil nemlig under Hensyn til det Arbejde, der skal gøres for at fremskaffe Oliefyriansanlæg, være betænkelige ved netop nu at aabne nye Gruber, men Regeringen vil som sagt søge at skaffe saadanne Midler til Veje, at man kan give disse Mennesker Garanti for, at de ikke kommer til at sætte Penge til ved at aabne nye Gruber i Aar.

Det ærede Medlem Hr. Poul Hansen (Slagelse) kom ind paa Gasrationeringen her i København og andre Steder, og det gjorde andre Talere ogsaa. Jeg er ikke i Stand til paa nærværende Tidspunkt at sige, om man kan ophæve denne Gasrationering, men ovre paa mit Bord i Ministeriet ligger der en Seddel, hvorpaa der staar „Gasrationering”, fordi jeg ønsker at faa undersøgt, hvor store Beholdningerne er. Jeg mener, at før de nødvendige Lagre er genskabt, vil det være uforsvarligt at ophæve denne Rationering. Der kan naar som helst ske Ting, der gør, at Kultilførslerne til Lan-

det bliver formindsket, og hvis vi saa, inden der var skabt tilstrækkelige Lagre, havde forøget vort Forbrug af Kul, tror jeg, at man senere, naar vi kom til Vinteren, vilde være meget utilfreds, om der var sket en Forøgelse af dette Forbrug.

Det ærede Medlem spurgte, om vi vilde gøre noget for at faa Brunkul til Sjælland. Hertil kan jeg svare ja, idet man vil forøge den Garanti, der nu gives til Brunkulsproducenter. En Salgs garanti vil ogsaa blive givet til Forhandlere og til andre, der vil oprette tilstrækkeligt store Lagre.

Hvad Koks angaar, skal jeg kun sige, at Mulighederne for at skaffe Koks synes mindre end normalt. Jeg er blevet spurgt, om man vil give Olie til Skoler og Hospitaler, og dertil kan jeg sige, at den Mængde Olie og den Mængde fremmed Valuta, som anvendes til at lave Oliefyriansanlæg, i væsentlig Grad bør bruges til Produktionen fremfor til Opvarmning af Lokaler.

Der er spurgt, om man ikke vilde opfordre Kommunerne til at købe Brunkul. Dertil kan jeg sige, at det anser jeg for ganske overflødig. Ethvert Menneske, der giver sig den mindste Smule af med Brændsel, ved, at det er langt mere økonomisk at anvende Brunkul end at anvende Tørv, og saa forstaar jeg ikke, at det skulde være nødvendigt at fortælle Kommunerne, at de skal købe Brunkul, hvis de kan faa dem. Man kan ogsaa i for høj Grad gaa ud fra, at de Mennesker, der sidder rundt om i Landet, skal have Barnepige. Enhver Kommune, der har Mulighed for at købe Brunkul nu, bør gøre det — og jeg tror ogsaa, de kan købe Brunkul.

Der blev spurgt, hvad der skulde gøres, hvis Tørvefabrikationen svigtede. Dertil er ikke andet at sige end, at hvis Tørvefabrikationen i dette Land svigter, kommer vi ind i en ganske overordentlig vanskelig Situation, fordi der ikke er nogen som helst Mulighed for at erstatte de Tørv, som bør produceres herhjemme i Sommer.